

UDSKRIFT
AF
HØJESTERETS DOMBOG

HØJESTERETS DOM
afsagt tirsdag den 21. oktober 2014

Sag 107/2014

(2. afdeling)

Rigsadvokaten

mod

Tiltalte

(advokat Peter Hjørne, beskikket)

I tidligere instanser er afsagt dom af Retten i Hjørring den 5. september 2013 og af Vestre Landsrets 6. afdeling den 14. februar 2014.

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Thomas Rørdam, Jon Stokholm, Poul Dahl Jensen, Oliver Talevski og Lars Apostoli.

Påstande

Dommen er anket af **Tiltalte** med påstand om ændring, således at frakendelsestiden nedsættes til 3 år, subsidiært til mere end 3 år, men mindre end 5 år.

Anklagemyndigheden har påstået skærpelse af den idømte bødestraf og stadfæstelse af afgørelsen om frakendelse af førerretten.

Anbringender

Tiltalte har navnlig gjort gældende, at der ikke er tilstrækkeligt grundlag for at forhøje bøden, som efter en konkret vurdering er fastsat af byretten og stadfæstet af landsretten. Oplysninger om hendes indkomst i 2013 forelå ikke, da byretten afsagde dom i sagen, og landsretten har ikke fundet tilstrækkelig anledning til at forhøje bøden, selv om oplysninger om hendes indkomst var fremlagt i ankesagen. Dette forekommer rimeligt særligt

under hensyn til, at en forhøjelse i overensstemmelse med rigsadvokatens påstand (til 27.500 kr.) indebærer, at bøden kommer til at overstige to måneders nettoløn, som bør være loftet for bødens størrelse, jf. færdselslovens § 118 a, stk. 4, svarende til hvad der gælder efter § 117, stk. 2, nr. 3.

Tiltalte har erkendt kørsel efter indtagelse af såvel alkohol som hash, og hendes alkoholpromille var 1,86. Efter skærpelsen af sanktionerne ved lov nr. 184 af 8. marts 2011 skal overtrædelse af færdselslovens § 54, stk. 1, 1. pkt. (om kørsel efter indtagelse af bevidsthedspåvirkende stoffer) bedømmes på samme måde som spirituskørsel med en promille på 1,21 ved fastsættelsen af frakendelsestiden. Derfor bør frakendelsestiden for **Tiltalte** være den samme som ved spirituskørsel i et førstegangstilfælde med en promille på summen af 1,21 og 1,86 i alt 3,07, nemlig 3 år. I hvert fald bør frakendelsestiden ikke forlænges med mere end et halvt år i forhold til de 3 år.

Rigsadvokaten har navnlig gjort gældende, at bødestraffen for overtrædelse af såvel færdselslovens § 53, stk. 1, om spirituskørsel som § 54, stk. 1, 1. pkt., om kørsel efter indtagelse af bevidsthedspåvirkende stoffer skal fastsættes således, at den svarer til summen af bøderne for de to forhold bedømt hver for sig (absolut kumulation). Det gælder også i tilfælde som det foreliggende, hvor de to lovovertrædelser har fundet sted under samme kørsel, jf. færdselslovens § 118 a, stk. 2. Da bøden alene for spirituskørsel under de foreliggende omstændigheder er 18.000 kr., og da bøden alene for kørsel efter indtagelse af hash er 9.500 kr., kan den samlede bøde beregnes til 27.500 kr. Der er ikke grundlag for at nedsætte bøden efter § 118 a, stk. 4.

I modsætning til bødestraffen skal frakendelsestiden for de to lovovertrædelser fastsættes efter princippet om modereret kumulation. Det fremgår af forarbejderne til ændringen af færdselsloven i 2005 (lov nr. 363 af 24. maj 2005). Efter ændringen af færdselsloven i 2011 (lov nr. 184 af 8. marts 2011) har praksis i Østre Landsret og Vestre Landsret været forskellig. Når der er tale om et førstegangstilfælde af overtrædelse af § 53, stk. 1, og en overtrædelse af § 54, stk. 1, 1. pkt., under samme kørsel, har Østre Landsret således som udgangspunkt fastsat frakendelsestiden til 4 år. Vestre Landsret har fulgt en praksis, hvor frakendelsestiden som udgangspunkt er fastsat til 5 år. Mest taler for at følge Vestre Landsrets praksis, bl.a. under hensyn til farligheden af kørsel med såvel spiritus som narkotika i blodet. En streng bedøm-

melse stemmer også bedst med lovens forarbejder. Derfor bør dommens bestemmelse om frakendelsestiden i denne sag stadfæstes.

Retsgrundlaget

Færdselslovens § 118 a, herunder bestemmelsen om absolut kumulation af flere samtidige bøder for overtrædelser af færdselslovgivningen, blev indført ved lov nr. 475 af 31. maj 2000 om ændring af færdselsloven. I forarbejderne hertil er bl.a. anført (Folketingstidende 1999-2000, tillæg A, L 262, s. 7330 og s. 7333):

"Almindelige bemærkninger

...

5. Trafikministeriets overvejelser

...

5.3. Bødefastsættelsen ved flere overtrædelser (kumulation), og gentagelsesvirkning

...

Det foreslås ..., at det indføres som almindelig regel, at der ved flere overtrædelser af færdselsloven som udgangspunkt udmåles den normale takstmæssige bødestraf for hver overtrædelse, uanset om overtrædelserne begås ved én eller flere handlinger, og uanset om pådømmelsen sker ved én eller flere sager (absolut kumulation).

...

Trafikministeriet er imidlertid opmærksom på, at der vil kunne forekomme tilfælde, hvor en absolut kumulation af bøder vil medføre en meget høj bøde. I disse tilfælde vil domstolene og politiet kunne nedsætte disse, især hvis den sigtedes indkomstforhold gør det antageligt, at vedkommende næppe nogensinde vil være i stand til at betale bøden, ligesom der i konkrete tilfælde kan være behov for at nedsætte en kumuleret bøde, hvis den samlede størrelse i sig selv ikke forekommer rimelig.

...

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

...

Da en regel om absolut kumulation ikke i alle tilfælde vil føre til et rimeligt resultat, foreslås det i § 118 a, stk. 5, at bestemmelserne i stk. 3 og 4 kan fraviges, når særlige grunde taler for det. Dette vil eksempelvis kunne være tilfældet, såfremt en sammenlægning af de forskyldte normalbøder fører til en uforholdsmæssig høj samlet bøde, herunder henset til forseelsernes karakter. Bestemmelsen vil f.eks. også kunne finde anvendelse i tilfælde, hvor reglerne om absolut kumulation ville betyde, at der skulle idømmes en mindre tillægsbøde til en længere frihedsstraf. Det skal imidlertid fremhæves, at der som alt overvejende hovedregel skal anvendes absolut kumulation."

Ved lov nr. 363 af 24. maj 2005 om ændring af færdselsloven blev bl.a. § 128, stk. 2, om ubetinget frakendelse af førerretten i mindst 3 år som følge af spirituskørsel indsat i færdsels-

loven. I forarbejderne hertil er bl.a. anført (Folketingstidende 2004-05, 2. samling, tillæg A, L 7, s. 149, s. 160 og s. 166):

”1. Indledning

1.1. Lovforslaget formål

...

1.1.1.

...

Lovforslaget bygger på betænkning nr. 1448/2004 om sanktioner for spirituskørsel og kørsel i frakendelsestiden afgivet af Udvalget om sanktionsfastsættelse i sager om spiritus- og promillekørsel

...

1.1.2. Justitsministeriet har ikke medtaget den del af udvalgets forslag, som vedrører absolut kumulation af frihedsstraf og frakendelsestid.

Justitsministeriet har anmodet Straffelovrådet om en udtalelse om dette forslag, som i givet fald vil være en væsentlig strafferetlig nydannelse.

...

4.3. Lovforslagets udformning

...

Da Justitsministeriet ikke har medtaget den del af udvalgets forslag, som vedrører absolut kumulation af frihedsstraf og frakendelsestid, jf. herom pkt. 1.1.2. ovenfor, vil straffen i disse tilfælde fortsat skulle fastsættes som en fællesstraf efter straffelovens § 88.

...

6. Frakendelse af førerretten

...

6.2. Udvalgets overvejelser

...

Udvalget foreslår, at der i tilfælde, hvor den dømte findes skyldig i flere tilfælde af spirituskørsel, skal ske absolut kumulation af frakendelsestiderne, dog således at den samlede frakendelsestid ikke vil kunne overstige 10 år, medmindre ovennævnte undtagelsestilfælde måtte foreligge.

...

6.3. Lovforslagets udformning

...

Som nævnt i pkt. 1.1., har Justitsministeriet ... ikke medtaget den del af betænkningen, som vedrører absolut kumulation af frihedsstraf og frakendelsestid. Fastsættelsen af frakendelsestiden i de situationer, hvor den pågældende findes skyldig i flere tilfælde af spirituskørsel, skal derfor foretages efter en konkret vurdering.”

Bestemmelsen i § 54, stk. 1, 1. pkt., om en nulgrænse for kørsel med visse bevidsthedspåvirkende stoffer i blodet, blev indsat i færdselsloven ved lov nr. 524 af 6. juni 2007 om ændring af færdselsloven. I forarbejderne til ændringsloven er anført bl.a. (Folketingstidende 2006-07, tillæg A, L 180, s. 6520, s. 6527, s. 6529 f., s. 6531, s. 6533 ff. og s. 6546):

"Almindelige bemærkninger

...

1. Indledning

...

1.2. Lovforslagets baggrund

Den 27. juli 2000 nedsatte den daværende regering et "Udvalg til forenkling af sanktionsfastsættelsen i sager om spiritus- og promillekørsel". I forbindelse med regerings-skiftet i 2001 fik udvalget udvidet sit kommissorium og ændrede navn til "Udvalget om sanktionsfastsættelse i sager om spiritus- og promillekørsel mv."

...

Den 3. januar 2007 afgav udvalget sin anden delbetænkning (betænkning nr. 1486/2007) om alkoholkoncentration i udåndingsluft og en nulgrænse for euforiserende stoffer mv.

...

Lovforslaget bygger på betænkningen.

...

4. Nulgrænse for kørsel med bevidsthedspåvirkende stoffer i blodet

...

4.2. Udvalgets overvejelser og forslag

4.2.1. Nulgrænse for kørsel med bevidsthedspåvirkende stoffer i blodet

...

Udvalget har ved sin anbefaling af en nulgrænse lagt vægt på, at en række stoffer har en bevidsthedspåvirkende virkning af en sådan art, at indtagelse af stofferne i almindelighed vil medføre betydelig risiko for, at den pågældende bliver ude af stand til at føre motordrevet køretøj på betryggende vis. Udvalget har i den forbindelse peget på, at kørsel af motordrevet køretøj under påvirkning af euforiserende stoffer forøger risikoen for færdselsulykker. Dette gælder navnlig, hvis de euforiserende stoffer virker i sammenhæng med alkohol.

Udvalget har endvidere lagt vægt på, at en nulgrænse for visse bevidsthedspåvirkende stoffer i forbindelse med kørsel af motordrevet køretøj til fordel for færdselssikkerheden vil kunne medføre en effektivisering af retshåndhævelsen af reglerne om kørsel under påvirkning af bevidsthedspåvirkende stoffer.

...

4.3. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet kan af de grunde, som er anført af udvalget, tilslutte sig udvalgets synspunkter og forslag om en nulgrænse for kørsel med visse bevidsthedspåvirkende stoffer i blodet.

...

5. Skærpelse af sanktionerne for kørsel under påvirkning af andet end alkohol

...

5.2. Udvalgets overvejelser og forslag

Udvalget har fundet, at sanktionsfastsættelsen i sager om overtrædelse af færdselslovens § 54 så vidt muligt bør ske efter retningslinjer, som er ensartede med sanktionsfastsættelsen i sager om spirituskørsel. Begrundelsen herfor er, at overtrædelser af færdselslovens § 54 kan være lige så farlige for færdselssikkerheden som spirituskørsel. Udvalget har i den forbindelse peget på, at kørsel af motordrevet køretøj under påvirkning af euforiserende stoffer forøger risikoen for færdselsulykker. Dette gælder navnlig, hvis de euforiserende stoffer virker i sammenhæng med alkohol.

...

5.2.2.1. Overtrædelse af den foreslåede nulgrænse

Udvalget har foreslået, at en fører af et motordrevet køretøj, der har overtrådt den foreslåede nulgrænse, i henseende til spørgsmålet om frakendelse af førerretten skal sidestilles med den, der gør sig skyldig i spirituskørsel med en promille på 0,51, og således skal frakendes førerretten betinget. Udvalget foreslår endvidere, at en overtrædelse af nulgrænsen også skal sidestilles med spirituskørsel med en promille på 0,51 i gentagelsestilfælde.

...

5.3. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet er af de grunde, som udvalget har anført, enig i, at sanktionsfastsættelsen i sager om overtrædelse af færdselslovens § 54 ved kørsel i motordrevet køretøj så vidt muligt bør ske efter retningslinjer, som er tilnærmet sanktionsfastsættelsen i sager om spirituskørsel.

...

Justitsministeriet er også enig i udvalgets forslag om, at overtrædelser af færdselslovens § 53 om spirituskørsel, den foreslåede nulgrænse og føreevnekriteriet i færdselslovens § 54 tillægges fuldstændig indbyrdes gentagelsesvirkning i overensstemmelse med de retningslinjer, der på nuværende tidspunkt gælder for gentagelsesvirkning af domme for spirituskørsel. Ministeriet finder, at forslaget markerer, at overtrædelser af bestemmelserne om påvirkning af alkohol, stoffer og de øvrige tilstande, som er omfattet af føreevnekriteriet i færdselslovens § 54, indebærer ligeartede, alvorlige risici for færdselsikkerheden.

...

Det bemærkes særligt om forslaget, at der vil kunne forekomme tilfælde, hvor en fører samtidigt har overtrådt flere bestemmelser i færdselsloven og eventuelt også i andre love. Der kan f.eks. være tale om, at en fører samtidigt har kørt under påvirkning af alkohol og euforiserende stoffer. I sådanne tilfælde vil der skulle straffes for overtrædelse af de relevante bestemmelser i sammenstød efter de almindelige regler herom.

...

Endelig bemærkes det, at de foreslåede sanktionspositioner alene danner udgangspunkt for strafudmålingen. Da strafudmålingen henhører under domstolene, vil de foreslåede sanktionspositioner efter de almindelige strafferetlige regler kunne fraviges i op- og nedadgående retning af domstolene i sager, hvor de konkrete omstændigheder tilsiger dette.

...

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

...

Til nr. 3 (færdselslovens § 54)

...

Der vil også kunne forekomme tilfælde, hvor en fører har været påvirket af såvel alkohol som bevidsthedspåvirkende stoffer og derfor har overtrådt både reglerne om spirituskørsel i færdselslovens § 53 og de foreslåede bestemmelser i § 54, stk. 1 eller 2. Der vil endvidere kunne forekomme tilfælde, hvor føreren af et motordrevet køretøj er påvirket af euforiserende stoffer og har været årsag til en færdselsulykke med materielle skader og personskader til følge. I givet fald vil føreren kunne have overtrådt såvel de foreslåede bestemmelser i § 54, stk. 1 eller 2, som f.eks. færdselslovens § 3 om hensynsfuldhed og agtpågivenhed i trafikken eller straffelovens § 241 om uagtsomt manddrab. I tilfælde, hvor flere bestemmelser i færdselsloven og eventuelt bestemmelser i straffeloven er overtrådt, vil der efter de almindelige regler skulle straffes for overtrædelse af de pågældende bestemmelser i sammenstød.

I tilfælde, hvor der er sket overtrædelse af både de foreslåede bestemmelser i § 54, stk. 1 eller 2, og overtrædelse af andre regler i færdselsloven, overtrædelse af regler udstedt i medfør af færdselsloven eller overtrædelse af andre love, vil færdselslovens § 118 a, stk. 3 og 4 [nugældende stk. 2 og 3], finde anvendelse. Det følger af disse bestemmelser, at der gælder særlige regler om såkaldt absolut kumulation af bødestraf. Det betyder, at der skal foretages en selvstændig vurdering af, hvilken bødestraf hver enkelt færdselslovsovertrædelse medfører, og at disse bøder lægges sammen uden, at der foretages et samlet skøn over straffen for alle overtrædelser.

...

I øvrigt vil de almindelige regler om udmåling af straf i straffelovens 10. kapitel finde anvendelse i de situationer, hvor der skal straffes for overtrædelse af flere bestemmelser i sammenstød.”

I betænkning nr. 1486/2007 om alkohol i udåndingsluft og en nulgrænse for euforiserende stoffer mv. hedder det i afsnit 6.4.1. om euforiserende stoffers trafikfarlighed bl.a. (s. 92 f.):

”I forbindelse med en fransk undersøgelse af færdselsulykker i årene 2001-2003 er der foretaget analyse af førere i 6.766 ulykker med henblik på at konstatere risikoen ved kørsel under påvirkning af euforiserende stoffer.

Undersøgelsen viste, at førere, der var ansvarlige for en dødsulykke, i 2,5 pct. af dødsulykkerne var påvirket af THC (hash, cannabis). 1,5 pct. af de førere, som var involveret i, men ikke ansvarlig for en ulykke, var påvirket af THC.

Undersøgelsen viste endvidere, at førere, som kører under påvirkning af THC, har en overrisiko på 1,8 gange for at være ansvarlige for en færdselsulykke, mens overrisikoen for som fører at være involveret uden at være ansvarlig for en ulykke er 1,5 gange.

Dette skal sammenholdes med at overrisikoen ved indtagelse af alkohol ifølge samme undersøgelse var 8,5 gange for ansvarlige førere. I tilfælde, hvor den ansvarlige fører både har indtaget THC og alkohol, vil overrisikoen ifølge undersøgelsen være 15 gange.

...

Der henvises i øvrigt til notat af 28. juni 2006 om medicin og euforiserende stoffer i trafikken i Danmark. Notatet er optrykt som bilag 3 til denne betænkning. Det kan særligt fremhæves, at det fremgår af notatet, at der er en overrisiko for færdselsuheld for førere, som er påvirket af medicin eller narkotika. Denne overrisiko er dog mindre end for førere, som er påvirket af spiritus. Risikoen for uheld er dog mange gange forøget, hvis føreren tager flere slags stoffer eller blander stoffer med alkohol.”

Sanktionerne for overtrædelse af § 54, stk. 1, 1. pkt., blev skærpet ved lov nr. 184 af 8. marts 2011 om ændring af færdselsloven, bl.a. således at bestemmelsen i § 128, stk. 2, om ubetinget frakendelse af førerretten blev udvidet til også at omfatte overtrædelse af § 54 stk. 1 og 2. I forarbejderne til ændringsloven er anført bl.a. (Folketingstidende 2010-11, 1. samling, tillæg A, L 101, s. 4 og s. 25 f.):

”1. Indledning

Formålet med lovforslaget er at forbedre færdselssikkerheden ved ... en skærpelse af reglerne om førerretsfrakendelse for kørsel efter indtagelse af euforiserende stoffer mv.

...

5. Kørsel under påvirkning af euforiserende stoffer mv.

...

5.2. Justitsministeriets overvejelser

5.2.1. Straf og førerretsfrakendelse for overtrædelse af nulgrænsen

...

I forbindelse med indførelsen af nulgrænsen i 2007 blev det overvejet, om det var muligt at indføre en ordning med kvantitative grænser for indholdet af stoffer i blodet svarende til den kvantitative grænse for indhold af alkohol i blodet. Som det fremgår af bemærkningerne i det pågældende lovforslag, findes der imidlertid ikke tilstrækkeligt medicinsk videnskabeligt grundlag for at sammenkæde en bestemt koncentration af et stof i blodet med en forringelse af evnen til at føre motordrevet køretøj på fuldt betryggende måde. Ikke desto mindre har en række euforiserende stoffer mv. en bevidsthedspåvirkende virkning af en sådan art, at indtagelse af stofferne i almindelighed vil medføre betydelig risiko for, at den pågældende bliver ude af stand til at føre motordrevet køretøj på betryggende vis. Hertil kommer, at euforiserende stoffer – i modsætning til alkohol – i sig selv som udgangspunkt er ulovlige at besidde mv.

Disse forhold finder Justitsministeriet i højere grad bør afspejles i strafudmålingen, uanset om føreevnen i det konkrete tilfælde beviseligt har været påvirket. Herunder finder Justitsministeriet, at kørsel under påvirkning af euforiserende stoffer, som øger risikoen for trafikulykker, i sig selv er udtryk for en sådan risikoadfærd, at reaktionen bør være en ubetinget frakendelse af førerretten. På den baggrund foreslås det, at overtrædelse af nulgrænsen, der begås med andre motordrevne køretøjer end lille knallert, som udgangspunkt bør sidestilles med de grader af spirituskørsel, som medfører ubetinget frakendelse af førerretten, dvs. spirituskørsel med en promille på over 1,20.

...

I overensstemmelse med forslaget om at sidestille overtrædelse af nulgrænsen – bortset fra såkaldte ”receptoverskridelser” – med spirituskørsel med en alkoholpromille på 1,21 i relation til spørgsmålet om førerretsfrakendelse, foreslår Justitsministeriet færdselslovens § 128, stk. 2, ændret således, at frakendelsestiden for sådanne overtrædelser – ligesom ved spirituskørsel – skal ske for et tidsrum af mindst 3 år.

...

Med den ændrede formulering af § 128, stk. 2, er det hensigten, at der ved alle spirituskørsler og overtrædelser af § 54, stk. 1 eller 2, som udløser en ubetinget frakendelse, skal udmåles en frakendelsestid på mindst 3 år.”

Højesterets begrundelse og resultat

Tiltalte har ved samme kørsel overtrådt færdselslovens § 53, stk. 1 (om spirituskørsel) og § 54, stk. 1, 1. pkt. (om kørsel efter indtagelse af bevidsthedspåvirkende stoffer). Der er tale om førstegangsovertrædelser, og straffen for de enkelte overtrædelser er bøde, jf. færdselslovens § 117, stk. 1. Ifølge lovens § 118 a, stk. 2, skal bødestraffene for de enkelte overtrædelser sammenlægges ved udmålingen af den samlede bødestraf (absolut ku-

mulation). Reglen om absolut kumulation ved fastsættelsen af bødens størrelse kan dog fraviges, når særlige grunde taler herfor, jf. § 118 a, stk. 4.

Bødestraffen for overtrædelse af færdselslovens § 53, stk. 1, og af § 54, stk. 1, 1. pkt., udmåles under hensyntagen til den pågældendes indtægtsforhold på gerningstidspunktet, jf. § 117 b, stk. 1, 1. pkt. Ved udmåling af bødestraf for spirituskørsel, jf. § 53, stk. 1, skal der endvidere tages hensyn til alkoholkoncentrationen i blodet, jf. § 117 b, stk. 1, 2. pkt.

Tiltaltes bruttoindkomst i 2013 var 240.393 kr., og hun havde en alkoholpromille på 1,86 (mindsteværdi). Bøden alene for spirituskørslen er herefter 18.000 kr. Bøden alene for overtrædelsen af § 54, stk. 1, 1. pkt., er 9.500 kr. Ved absolut kumulation er den samlede bødestraf derfor 27.500 kr. Højesteret finder, at hverken **Tiltaltes** indkomstforhold eller andre forhold kan føre til, at reglen om absolut kumulation fraviges, jf. § 118 a, stk. 4. Bøden fastsættes derfor til 27.500 kr.

En førstegangsovertrædelse af færdselslovens § 53, stk. 1, medfører ubetinget frakendelse af førerretten i 3 år, når alkoholkoncentrationen overstiger 1,2 promille, jf. § 126, stk. 1, nr. 1, jf. § 128, stk. 2. En førstegangsovertrædelse af § 54, stk. 1, 1. pkt., har samme konsekvens, jf. § 126, stk. 1, nr. 2, jf. § 128, stk. 2.

Ved en førstegangsovertrædelse af såvel færdselslovens § 53, stk. 1, som § 54, stk. 1, 1. pkt., ved samme kørsel må den samlede frakendelsestid i overensstemmelse med lovforarbejderne fastsættes ved en konkret vurdering og efter princippet om modereret kumulation, jf. straffelovens § 88. Navnlig under hensyn til det, der er anført i forarbejderne om farligheden af kørsel under påvirkning af såvel alkohol som narkotika, finder Højesteret, at den samlede frakendelsestid ved en førstegangsovertrædelse under samme kørsel af § 53, stk. 1, og § 54, stk. 1, 1. pkt., som udgangspunkt bør fastsættes til 5 år.

Højesteret finder, at der i den foreliggende sag ikke er grundlag for at fravige udgangspunktet, således at frakendelsestiden fastsættes til et kortere tidsrum end 5 år.

Højesteret stadfæster herefter landsrettens dom med den ændring, at bøden forhøjes til 27.500 kr.

Højesteret finder, at statskassen skal betale sagens omkostninger for landsret og Højesteret, idet der har foreligget forskellig praksis ved Østre Landsret og Vestre Landsret.

Thi kendes for ret:

Landsrettens dom stadfæstes med den ændring, at bøden forhøjes til 27.500 kr.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsret og Højesteret, medens **Tilfalte** **[redacted]** skal betale sagens omkostninger for byretten.

--oo0oo--

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Højesteret, den 21. oktober 2014.

Anonymiseret
kontorfuldmægtig